

[Steen Folke.]

har været stædige, og socialdemokratiet har endnu en gang været uhyre eftergivende. Man havde en meget stærk forhandlingsposition ved at være bakket op af både LO og DA, men alligevel gav man efter for borgerligt pres og lod sig stemme ned på de vitale punkter.

Der er kommet et meget dårligt lovforslag ud af det. Jeg mener, at det havde været at foretrække, hvis man havde sagt: når det er sådan, så vil vi hellere have forsøgsloven løbende endnu et år. Det giver i det mindste tid til at forhandle om at finde frem til bedre løsninger. Det giver måske også tid til at sætte en form for magt bag kravene, som kunne sikre en ordentlig EFG-uddannelse. Det har været klart under forhandlingerne, at der ville have kunnet skaffes et flertal for en forlængelse af forsøgsloven med endnu et år og også for at skaffe en løsning for de andendelslærlinge, som ville komme økonomisk i klemme, hvis ikke man gjorde noget, men det har socialdemokratiet ikke ønsket. Man har altså foretrukket denne meget dårlige løsning med en EFG-lov, som er helt utilfredsstillende.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at EFG sådan set ikke lige er den uddannelse, som vi synes er den helt rigtige. Vi har mange kritiske indvendinger over for EFG i den udformning, den nu har. Sandt at sige er det en meget socialdemokratisk uddannelse, præget af hele socialdemokratiets opfattelse af classesamarbejdet imellem arbejdsmarkedets parter. Det er denne samarbejdslinje, som gennemsyrrer hele uddannelsen. Det er klart, at det ikke er VS' linje. Vi har en helt anderledes samfundskritisk indstilling til disse ting og mener, at indholdet i uddannelsen på mange måder er kritisabelt. Alligevel har vi af grunde, som jeg var inde på ved første behandling, ment, at det var rigtigt at arbejde for EFG, fordi det er et klart fremskridt i forhold til mesterlæren.

Jeg skal ikke gå ind i nogen større ideologisk debat, men vil da godt lige benytte lejligheden til at sige til hr. Erhard Jakobsen, som tog ordet under anden behandling, at hr. Erhard Jakobsen som sædvanlig ikke har forstået så meget af, hvad venstrefløjspartierne står for.

Vi har aldrig påstået, at de borgerlige partier er de bedste til at varetage kapitalens interesser. Jeg mener, at socialdemokratiet såmænd ofte langt bedre forstår at varetage kapitalens, herunder især storkapitalens interesser, og jeg

skal ikke benægte, at EFG netop er i det store erhvervslivs og den mere dynamiske del af erhvervslivets interesse. Alligevel mener vi som sagt, at det af andre grunde er at foretrække for de lærlinge, der skal have uddannelsen. Men vi har aldrig lagt skjul på, at vi mener, at der blandt borgerlige partier er decideret reaktionære tendenser, som hr. Erhard Jakobsen bl. a. repræsenterer, og som ikke forstår, hvad der er kapitalens og storkapitalens egentlige velforståede interesser. Sådanne reaktionære tendenser findes i dette folketing, og de findes i en række af de borgerlige partier, men der går længe imellem, at disse i den grad etablerer en samlet reaktionær front, sådan som det er lykkedes i denne sag.

Jørgen Jensen (DKP):

Formålet med EFG-loven var at sikre, at alle unge fik mulighed for at få en uddannelse, og at denne uddannelse var tilpasset de erfaringer, man havde, og det behov, der var i samfundet. Vi må sige, at med det forslag, der nu er kommet ud af forhandlingerne, opfylder man ikke dette, og derfor vil vi stemme imod forslaget. Men vi mener fortsat, der er behov for at få en ændret uddannelse inden for erhvervslivet, og det må nu tages op på en helt anden måde, end det er forsøgt gennem de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Jeg vil understrege, at vi nu kommer til at have tre forskellige uddannelsesformer. Vi har specialarbejderskolerne, og vi har den gamle, eller den såkaldt gamle, mesterlære – den er så udhulet, at den ikke er mesterlære mere – og så har vi nu en form for EFG-uddannelse, som ikke modsvarer det behov, der er.

Derfor vil vi stemme imod, for nu gælder det kampen for at sikre, at man får koordineret disse forhold og får en uddannelse, der opfylder kravet om, at alle får en uddannelse, og modsvarer de unges og samfundets interesser. Derfor vil vi stemme imod.

Vi vil undlade at stemme om refusionsordningen, fordi der trods alt her ligger en mulighed for, at man på arbejdsmarkedet kan arbejde sig frem til at sikre i hvert tilfælde den økonomiske baggrund for en uddannelse for de unge.

Alfred Hansen (DR):

For en del partier i dette ting, ført an af socialdemokratiet, er nøgleordet »styring«, ønsket